

Sàigòn, ngày 19 tháng 10 năm 1971

Trí ý bất khai lý bất hòa
Xét đời cõi tạm gắng phân qua
Cùng chung hợp phối đồng luân chuyển
Thoát khỏi tham sân mới thật thà.

Sống trong thế cảnh ta bà,
Nay đây mai đó vui hòa đổi trao.
Tuy rằng thiên cảnh quá cao,
Trí tâm vẫn tiến ước ao đổi tình.
Bầu Trời có nhật, nguyệt, tinh,
Sáng soi thế cảnh rọi tình giả chơn.
Làm người sáng suốt khuyên lơn,
Nơi nào cũng vậy cũng đồn hát ca.

Xét mình xét họ mới là,
Người ngoan nhịn nhục thật thà mới ngoan.

Chớ nên tham hận bàng hoàng,
Con đường xây dựng rõ ràng phải theo.
Chớ chê hoàn cảnh mình nghèo,
Sống theo Trời Phật chuyển theo thế tình.
Tâm ta động loạn chẳng minh,
Chính mình thâm thập thế tình rồi ren.

Bình tâm tự xét một phen,
Xem mình có phải phí đèn sách kinh ?
Tu sao chẳng hiểu tâm mình ?
Chỉ lo hiểu họ lập tình đấu tranh.

Xét xem thiên địa chung hành,
Tâm người phân cách phải đành rã tan.
Muốn cho sớm được bình an,
Từ bi theo Phật ngập tràn tình thương.

Thế gian là tạm chớ lường,
Sanh rồi lại diệt là đường tạm luân.

Duyên tình thế sự quây quần,
Phần ai nấy hưởng mỗi tầng khác nhau.

Đổi thay biến chế sắc màu,
Chung quy cũng chỉ khởi đầu kết đui.

Luật sanh nhân quả tạo mùi,
Thơm rồi lại thối thối rồi lại thơm.

Lương Sĩ Hằng - Vi Kiên